

Rastislav Doboš (O sediacich prezidentoch)

□

A sedeli tam piati a cmúľali cumlíky a jeden z nich bol najmúdrejší. Ten, čo bol najhlúpejší, si vytiahol z úst cumlík a povedal: „Je mi ľúto, že vám nemôžem pomôcť.“ A opäť si ho vložil späť.

Odkedy sa najhlúpejší vrátil z bludiska, najmúdrejší sa s ním celkom vážne bavil, hoci mu ani na um nezišlo, aby počúval. Načo sa dozvedať niečo nové. Najhlúpejší pridal ešte zopár hlúpych viet a najmúdrejšiemu sa zachcelo zanôtiť niečo veselé. Začal: „Hop, hej, je veselo ...“

Ostatní traja už niekoľko dní nevraveli nič. Vyčkávali, kedy najmúdrejší vojde do bludiska. Teraz už bolo jasné, že sa mu podarí vrátiť bez úhony, keďže najhlúpejšiemu sa až na nejaké škrabance nič nestalo.

Najmúdrejší dospieval. Ten z ostatných troch, čo mal právo prvej vety, pred pár dňami ešte prezident, stále mlčal. Preto ten, čo mal právo druhej vety tiež mlčal, hoci by sa bol rád opýtal, či v tom bludisku je niečo, prečo sa doň chcú dostať. Ten, čo mal právo tretej vety, sa prehŕňal rukou v popole a opäť myslel na žrádlo. Všetkým už niekoľko dní škvrkalo v žalúdku.

„Ja sa zo zásady tvárim, že si na nič nepamätám,“ zamumlal najhlúpejší. Bál sa, aby opäť nemusel do bludiska. Bola v ňom tma, zima a popol. Ako všade. „Aj tak je tam prdlajs,“ odpľul si.

„Hop, hej, je veselo ...“

„Prdlajs.“

Bezradní ako kojenci

Napísal Rastislav Doboš

Pondelok, 19 Október 2009 13:30 - Posledná úprava Nedelňa, 31 Október 2010 16:10

Slina vsiakla do popola. Najhlúpejší uhnielol z vlhkej masy guľôčku. Potom si obradne vytiahol cumlík z úst a sústredene ju začal prežúvať. Najmúdrejší sa potešil. Sprostý vidí vo všetkom neobmedzené možnosti, pomyslel si.

„Prdlajs.“

„Hop, hej, je veselo ...“

Najmúdrejší sa postavil a pred vchodom do bludiska sa nahlas rozosmial. Ostatní sa rozosmiali tiež a plávali do popola. Najhlúpejší prežrel ďalšiu guľôčku a najmúdrejší konečne nabral odvahu a vkročil.